

[Aksel Larsen.]

som Universitetet docerer saadan, at hvis en Mand falder i Vandet og er ved at drukne, har man Lov til at tage en anden Mands Havebænk og smide den ud i Vandet, saa den druknende kan klamre sig til den. Denne Nødretsgrundsætning forsøgte man at anvende til et Forsvar for Kommunistloven. Der er jo Forskel paa at give Indfødsret til en Udlænding, som Staten kalder til at være Professor ved Universitetet, og at give det til en eller anden tilløbende Udlænding, om jeg saa maa sige, og det regner jeg ogsaa med, at den højtærede Justitsminister er fuldkommen klar over.

Men saa siger den højtærede Justitsminister noget, som faktisk bedrøver mig personlig. Han siger, at man ogsaa maa tage i Betragtning, at det her drejer sig om en Lensgreve, der ejer saa meget af Danmarks Jord. Skal det gøre Manden mere kvalificeret til at blive dansk Statsborger? (*Thisted Knudsen*: Skattemæssige Grunde!). Skattemæssige Grunde! Man kunde have gjort noget andet. Man kunde allerede dengang have gennemført en Bestemmelse om, at Udlændinge ikke maa eje dansk Jord, og i alt Fald tror jeg ikke, man skal indlade sig paa at gøre det, som det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen aabenbart ønsker: at sælge dansk Indfødsret til dem, der kan betale Pengene. Jeg synes i det hele taget, at det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen er lidt i Vildrede med sig selv. Før sagde han, at Lensgreven fik sin Statsborgerret under falske Forudsætninger, og nu forsøger han at forsvare det ved at sige, at Staten tjener nogle Penge i Skat. Nej, det var under falske Forudsætninger, han fik det.

Nu siger den højtærede Justitsminister, at der har vel ikke været noget reelt at indvende. Nej, det har man altsaa ikke vidst, og saa har man givet denne Favør til en rig Mand, medens man aldrig kunde finde paa at give en fattig Mand Indfødsret. Nu har det vist sig, at der *var* noget at indvende, det har vist sig, hvad det var for en Fyr. Men det vidste man allerede længe før Besættelsen, da han sejlede rundt i de danske Farvande i sin Kutter med Göring som Gæst, for at han kunde inspicere vore Sejlløb, Fyr, Lystønder o. s. v. Allerede dengang var han Medlem af Frits Clausens Partis Storraad. Og saa kom selve Besættelsen.

Det kan være rigtigt nok, at Retten har frikendt ham for tre Anklagepunkter, men derfor er det ikke sikkert, at Retten burde have gjort det. Efter min Mening burde den ikke have gjort det. Under alle Omstændigheder mener jeg, at det var no-

get uanstændigt, der skete i 1927, da han fik Indfødsret, selv om det skete ved Lov. Hvis han var blevet behandlet som andre, altsaa netop fraset Professoren, hvis jeg maa sige det i overført Betydning, Tilfældet med Havebænken, saa havde han ikke haft Indfødsret i 1940, og saa havde man i 1945 kunnet fratage ham den, hvis han havde erhvervet den under Besættelsen. Det er helt sikkert.

Jeg mener derfor, at man over en Retfærdighedshandling, hvis man tager hans danske Statsborgerret fra ham nu. Man kan ikke sammenligne det med at blive frataget de borgerlige Rettigheder. Der er Forskel paa at miste de borgerlige Rettigheder paa 10 Aar og at miste sin danske Statsborgerret. Som jeg sagde før, tvivler jeg ikke om, at det vil være muligt for Hr. Lensgreve Schimmelmänn — og jeg mener, at den danske Stat godt kunde være saa large at hjælpe ham til det — at genvinde sin tyske Statsborgerret. Saa var Sagen i Orden, og saa kunde man slippe af med Manden.

Hvis man ikke vil gennemføre denne Del af Lovforslaget, kan jeg ikke forstaa, hvorfor der skal være Udvalg derom, for hvis man vil have et Udvalg til at overveje Betingelserne for at fratage Folk Indfødsret, kan Justitsministeren jo selv nedsætte det. Den højtærede Justitsminister kan filosofere over det i Ministeriet, men det har jo ingen Forbindelse med denne Sag.

Hvad Forslaget om Konfiskation angaar er det rigtigt, at det gaar imod den Dom, som Højesteret har afsagt, men det er, fordi vi mener, at denne Dom er forkert. Jeg tror ikke, jeg har opfattet den højtærede Justitsministers første Tale helt galt. Jeg er nu blevet klar over, at modsat hvad man fortalte mig fra juridisk Side i Samlingsregeringen i 1945, kunde der i Straffelovstillægget være indføjet enten en Bestemmelse som sagde: Konfiskation *skal* i alle Tilfælde finde Sted. (Afbrudelse). Ja, men man hævdede over for os i Samlingsregeringen, at det kunde man ikke; det var Juristerne, der sagde det, og hvad skal saa en Lægmand gøre? Eller man kunde have indføjet en Bestemmelse i Straffelovstillægget, som sagde: Folk, som har haft ledende Stillinger i det nazistiske Parti, Folk, som har været i Gestapos Tjeneste, Folk, som har baaret Vaaben mod Danmark, Folk, som har formidlet tyske Penge til Agitation og Propaganda i Danmark, skal have deres Formue konfiskeret. Det kunde man have gjort. Det faar jeg at vide nu, 21½ Aar for sent. Jeg beklager meget, at den højtærede Justits-